

OKRESNÁ PROKURATÚRA RUŽOMBEROK
Dončova 8, 034 53 Ružomberok 1

Číslo: Pv 432/18/5508-9
EEČ: 2-42-145-2018

Ružomberok 29.11.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona
prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Ružomberok

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX 79, 034 92 XXXXX, Slovensko
povolanie: murár
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 28.07.2018 v čase okolo 00.30 hod. bez vedomia a dovolenia majiteľky XXXXX, nar. 10.03.1950, trv. bytom XXXXX 88, preskočil súvislé a uzamknuté oplotenie rodinného domu v Stankovanoch 88, vošiel na pozemok rodinného domu, kopal do vchodových dverí domu, búchal do tam zaparkovaného vozidla, a sotil do majiteľky domu XXXXX a následne sa viacnásobne vyhrážal zabitím XXXXX, nar. XXXXX, trv. bytom XXXXX, XXXXX 1293/24,

Okresnému úradu XXXXX, odboru všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky prípravného konania ukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol tento orgán prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ OR PZ OKP XXXXX v trestnej veci vedenej pod sp. zn. ORP-252/VYS-RK-2018 vzniesol obvinenie XXXXX pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona pre skutok uvedený vo výroku predmetného uznesenia. Po preskúmaní vyšetrovacieho spisu a doposiaľ zabezpečeného dôkazového materiálu možno konštatovať, že konanie obvineného bolo nesprávne kvalifikované aj ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, pričom prichádzala do úvahy len kvalifikácia ako prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona vzhľadom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo 65/2013 zo dňa 03.12.2013. V odôvodnení tohto rozhodnutia sa uvádza, že ustanovenie § 18 Trestného zákona a ustanovenie § 139 ods. 2 Trestného zákona upravujú spôsob riešenia dvoch odlišných právnych otázok, a to jednak otázku zavinenia vo vzťahu ku okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, a jednak ďalšiu podmienku použitia osobitného kvalifikačného pojmu chránenej osoby, spočívajúcu v súvislosti spáchania činu s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Taká súvislosť musí byť daná nielen objektívne, ale z hľadiska páchatel'a aj subjektívne. V zmysle § 139 ods. 2 Trestného zákona možno spáchanie činu voči osobe vyššieho veku (§ 127 ods. 3, § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona) považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len pri úmyselnom trestnom čine. Zároveň sa vyžaduje, aby páchatel' vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin. Z vykonaného dokazovania však nijako nevyplýva, že by spáchanie tohto činu bolo z hľadiska obvineného subjektívne ovplyvnené súvislosťou s vekom poškodeného. Ide o nebezpečné vyhrážanie za účelom konfrontácie sa obvineného s poškodeným XXXXX, ktorým konaním došlo zároveň aj k porušeniu domovej slobody majiteľa domu. Konanie obvineného vo vzťahu k poškodenému XXXXX, však nijako nesúvisí s vekom poškodeného (majiteľa domu).

Vykonaným skráteným vyšetrovaním bol zistený nasledovný skutkový stav:

XXXXX vo výpovedi uviedol, že toho čo sa stalo, je mu veľmi ľúto, nemal tam ani byť, chce sa za to poškodeným ospravedlniť. Bol tam s XXXXX, lebo sa mu nepáčilo, že jeho mama žije s iným chlapom, bol tam s ním, aby nevedol nejakú hlúposť a nakoniec zlé veci urobil on. Uviedol tiež, že poškodenej pred tým aj pomáhal na záhrade. Poškodenému Pivovarovi sa vyhrážal len preto, lebo bol opitý a chcel podporiť XXXXX, lebo je to jeho kamarát.

Poškodená XXXXX uviedla, že prišiel ku nej vnuk XXXXX aj s kamarátmi aj

s obvineným a títo vykrikovali na druha jej dcéry XXXXX a nadávali mu, čo vyriešila polícia a po dohovore odišli. Potom sa znova vrátili, opätovne nadávali XXXXX, snažila sa im dohovoriť a keď zamkla bráničku, tak obvinený preliezol cez bránu na dvor, kde nadával poškodenému, kopal do vchodových dverí domu, búchal na tam odstavené auto, či sa mu vyhrážal si nespomína, len počula ako mu nadával, len vie, že dcéra jej povedala, že vyhrážky počula. Uviedla tiež, že obvineného pozná od malička, od kočíka, pričom on je dobrý chlapec, pokiaľ si nevypije, vždy s ku nej správval slušne, milo, pozdravil sa. Uviedla tiež, že nemá obavy o seba ani o druhých.

Zhodne ako svedkyňa XXXXX vypovedal aj svedok poškodený XXXXX, ktorý potvrdil, že obvinený s ďalšími kamarátmi syna jeho družky XXXXX mu pred domom vulgárne nadávali a obvinený preskočil bránu, kopal do dverí, búchal po aute a vyhrážal sa mu zabitím, potom prišla polícia. Uviedol, tiež, že iniciátorom celého incidentu boli iné osoby ako obvinený a jeho len zneužili na tú vec, nakoľko je ľahko ovplyvniteľný a on v podstate voči nemu nič nemá. Necíti sa byť poškodený konaním obvineného, nemá voči nemu nič, nemal z neho obavu o svoj život a zdravie.

Zhodne ako svedok poškodený XXXXX vypovedala aj svedkyňa XXXXX a k osobe obvineného uviedla, že ho pozná dlhodobo, nemala s ním žiadne problémy ani konflikty, strach a obavy z neho nemá

Svedok XXXXX uviedol, že bol s kamarátmi aj s obvineným pri dome poškodenej, kde došlo k nadávaniu medzi obvineným a poškodeným a potom tam prišla polícia.

Podľa znaleckého posudku znalca z odboru psychiatria u obvineného ide o rizikové zneužívanie alkoholu bez zistenej závislosti a preto nenavrhuje žiadnu formu ochranného liečenia.

Vyhodnotením dôkaznej situácie v spojení so zadováženými dôkazmi v súhrne a jednotlivo možno konštatovať, že v danom prípade predovšetkým s poukazom na spôsob vykonania činu a jeho následku, okolností za ktorých bol čin spáchaný, miery zavinenia a pohnútky páchatel'a, obvinený svojím konaním nenaplnili všetky zákonné znaky prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), Trestného zákona ani prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona ani iného trestného činu. Uvedený právny záver je možné konštatovať po zohľadnení jednotlivých kritérií pomocou ktorých sa určuje závažnosť prečinov. V konaní bolo preukázané, že obvinený vošiel na pozemok poškodenej, pričom vykrikoval na poškodeného Pivovara rôzne aj vulgárne nadávky, opakovane kopal do vchodových dverí a buchol po aute a kričal na neho, aby vyšiel z domu von, že ho zabije. Svedkovia poškodení XXXXX a XXXXX a svedkyňa XXXXX uviedli, že nemali obavu z konania obvineného a svedkyne obvineného dlhodobo poznajú ako slušného človeka a svedok poškodený XXXXX voči nemu nič nemá, necíti sa byť poškodený konaním obvineného, nemá voči nemu nič a nemal z neho obavu o svoj život a zdravie. K nebezpečnému vyhrážaniu zo strany obvineného je potrebné uviesť nasledovné. Hrozba v tomto prípade zabitím, musí byť takým konaním páchatel'a, ktoré môže viesť k vážnemu ohrozeniu alebo porušeniu významného záujmu osoby. Na naplnenie zákonných znakov tohto trestného činu sa vyžaduje, aby páchatel' konal úmyselne. Samotná vyhrážka musí byť mienená vážne avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia ale z hľadiska úmyslu

jej vyslovenia, teda, že ju človek chcel vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka. Zároveň úmysel musí smerovať k takému spôsobu vyjadrenia vyhrážky, aby bol spôsobilý vyvolať dôvodnú obavu z tejto vyhrážky. V danej veci vyhrážanie zabitím zo strany obvineného, ktoré malo byť adresované poškodenému nebolo spôsobilé vyvolať dôvodnú obavu a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti by ho nebolo možné vyhodnotiť ako konanie s úmyslom smerujúcim k takému spôsobu vyjadrenia vyhrážky, aby bol spôsobilý vyvolať dôvodnú obavu z tejto vyhrážky. Konanie obvineného spočívajúce vo vulgárnom nadávaní poškodenému, v kopaní do dverí, búchaní po aute a vyslovení vyhrážky zabitím na adresu poškodeného by bolo možné posúdiť ako príslušný priestupok.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je preto možné posúdiť predmetné konanie ako prečin, nakoľko jeho závažnosť je nepatrná, ale je ho možné posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení na prejednanie ktorého je príslušný Okresný úrad v Ružomberku, odbor všeobecnej vnútornej správy.

V zmysle uvedených dôvodov som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Juraj Stankovianský
prokurátor